

МАКЕДОНСКАТА САГА

Н

а светската берза повторно е актуелно името на Република Македонија, непристојно/пристојни предлози во седум верзии, партиски мешетарења, возбудувања на јавноста, на Македонците кои едвај преживуваат, а се соочуваат со некој да си земе за право да одлучува како некој ќе ѝ се обраќа на родната татковина, а и да не спомнеме за локалните рамбовци "а ла Красниќи" кои ни ја кројат државната агенда. Но, кој ни е виновен кога самите себеси не знаеме и не умееме да се почитуваме, да си ја цениме нацијата, културата, традицијата, идентитетот. Та, така ни се случува како на болни од склероза да подзабораваме на значајни настани од нашата историја, додека децата во учебниците ни учат за нечија друга кауза. А што беше тоа македонска кауза или, пак, ако сакате МАКЕДОНСКА САГА? Секогаш да трпиме и да претрпуваме некој да нè гази, понижува, деградира, уништува до корен... Колку мазохистички! Повремено забораваме дека токму на овие простори живееле најславните народи на сите времиња, забораваме на Александар Македонски, македонската фаланга, битката за Херонеја, а и да не зборуваме за празнувањата одбележани како национални, државни празници, славниот Илинден, 8 Септември, 11 Октомври... Самите себе си се забораваме, а сакаме другите да нè почитуваат, да нè признаат, да ни оддадат почести, да нè примат во елитни клубови и организации, да бидеме дел од НАТО и од Европската унија. Залудно е и што најмоќните држави нè поддржаа, нè признаа под уставното име кога ете не можеме да си го изодиме патот понатака, достоинствено, без уцени и деградирани.

Грција повторно е разбранувана од последниот предлог на Метју Нимиц, специјалниот пратеник на ООН, за решавање на долгогодишниот спор со името, кој драматично го отфрли како неприфатлив. Но, нашите политичари да беа добри практичари, како што се добри теоретичари и демагози, досега овој проблем културно ќе го решеа и тој требаше да биде далеку зад нас! Но, како што вели Baltazar a Morales Gracijan "нема поголема власт од онаа над самиот себеси и над своите слабости", кои ние Македонците, за жал, ги имаме на "претек". Имаме ли ние добри играчи или само добиваме пенали де за името, де за црквата, де за јазикот, знамето, идентитетот... Така до недоглед се губиме доаѓајќи до ситуација кога не се препознаваме самите себеси. Кои сме, што сме, а најмалку знаеме каде одиме или што би рекол еден наш професор "можеби сме мазохисти" па, уживаме да нè измачуваат, а ние само го вртиме обрзот де на левата, де на десната страна и така бесконечно!

Всушност, повеќе од "думање" е реалноста и потребата од "Белата книга на одбраната на Република Македонија", кога ноншалантно се откажуваме од сè што имаме. Напротив, дури и корпите од НАТО и од ЕУ сакаме да ги ублажиме и во целофански ракавици да му покажеме на светот дека "ќе нè биде еден ден", кога за неколку децении ќе го реформираме судството, здравството, ќе ги решиме внатрешните проблеми, кога ќе ни потпркне економијата. Леле, има ли нешто во што сме добри?! Македонија моментно се наоѓа на 85. место или, пак, ако сакате на 34. позиција под најниско рангираната земја на Унијата, од каде ни порачуваат дека паралелно со политичките треба да ги спроведуваме и економските процеси, нашата слаба страна. Можеби од премногу исполитизираност и воопшто не се наоѓа "троа" време за нешто конструктивно, како што е, економијата со нови вработувања, странски конкретни инвестиции, кои не подразбираат само градење трговски центри, туку фабрики каде ќе се вработат луѓето, со што ќе потпркнеме, ќе имаме малку "волја за живот", демек ете не сме најутепани во регионот, да не речам во светот. Трговскиот дефицит ни достигна сума сумарум 762 американски долара, а стапката на сиромашните ни расте како некој секојдневно да ѝ достава квасец. Што би рекол Dzordz Bernard So "сиромаштијата не е само несреќа, таа е и понижување". И сè во стилот "Killing me softly" Македонците се себеуништуваат, сиромашни, непризнаени, омаловажувани.

Според "Дела на светите апостоли", кога апостол Павле се наоѓал на Троада, му се јавил насон еден Македонец, кој го молел велејќи: "Премини во Македонија и помогни ни!" Апостол Павле, според преданијата, веднаш се одсвал на повикот. Денес Македонецот можеби е безгласен, па поради тоа неговата молба не стигнува до Апостолот, чија помош и тоа како му е неопходна на овој библиски народ!

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски